

3

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

Volg Mij!

4 **Laten wij een
toren bouwen!**

7 **Ik bezit een
smartphone**

17 **Het lied van
de Verlosser**

Inhoud

■ Bijbel praktisch

Laten wij een toren bouwen! 4

■ Stof tot nadenken

Ik bezit een smartphone..... 7

Ogenblik..... 15

Ontcijfer de code!..... 16

Actueel..... 22

Opnieuw geboren worden 30

■ Jeugd

Digitale media, jeugd en seks 11

■ Jezus Christus

Het lied van de Verlosser 17

■ Gebed ABC...

Kazachstan 20

■ Bijbelstudie

Hosea 23

■ Huwelijk en gezin

Liefde tussen echtgenoten 24

■ Verhaal

Stralende Christenen 35

■ Goede boodschap

Drijven wij af? 36

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**; geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j. was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v. 'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt blijven ontvangen, of een mail naar secre@uhwdw.nl dat je het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Hallo allemaal,

Deze 'Volg Mij!' bevat weer veel lessen over belangrijke onderwerpen. Over het opnieuw geboren worden van een mens die dood is in zijn zonden. En praktische thema's zoals smartphonegebruik en pornografie. Allemaal zaken waar een ieder van ons mee te maken krijgt.

Maar laat jij je ook leiden door de kennis die je van de Heere ontvangt?

Als ik naar mezelf kijk heb ik vaak fouten gemaakt waar ik voor was gewaarschuwd. Gewaarschuwd door mijn ouders of een leraar bijvoorbeeld. Vaak had dat ook negatieve consequenties voor mij. Waarom luisterde ik dan toch niet?

Wij maken allemaal fouten en zijn hardleers. Dat wordt al duidelijk bij kinderen; hoeveel geduld is er nodig om een kind op te voeden! Ook gebrek aan respect voor gezag is een grote factor; niet zomaar iets aannemen, eerst zelf maar eens ervaren...

Door wél het gezag te erkennen van de Bijbel en te letten op wat God ook door anderen aan ons duidelijk wil maken, kunnen we veel problemen voorkomen.

De Heere Jezus heeft als de volmaakte Mens veel moeten doorstaan. Hij kent, zoals niemand, de moeiten in het leven van een mens. Hij werd in alles, behalve de zonde, verzocht. Zal Hij je dan ook niet als beste kunnen vertellen wat goed voor je is? Hij is zelfs je Maker en Onderhouder!

Als je Hem, en Zijn doel met jou, zoekt in de Bijbel, en als je daarnaast let op de raad van medegelovigen, dan kunnen je veel moeiten bespaard worden. Dan wil God ook jou gebruiken om in jouw omgeving Zijn Woord en jouw ervaringen met Hem te delen.

Ik wens je veel zegen toe bij het lezen van dit nummer!

allent knappen

Laten wij een toren bouwen!

Gedachten over de torenbouw van Babel

'Heel de aarde had één taal en eendere woorden.

En het gebeurde, toen zij naar het oosten trokken, dat zij een vlakte in het land Sinear vonden.

Daar gingen zij wonen. En zij zeiden allen tegen elkaar: Kom, laten wij kleiblokken maken en die goed bakken! En de kleiblokken dienden hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem. En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!' (Gen. 11:1-4).

Beste leeftijdsgenoten, ik hoop door dit artikel een paar bemoedigende en leerzame gedachten met jullie te kunnen delen. Ik wil hiermee ons geloof in de Heere Jezus opbouwen en versterken, zodat we meer in afhankelijkheid van Hem leven. Dit is iets wat je bij de Babyloniërs in dit hoofdstuk in het geheel niet ziet. Wanneer je het verhaal over de torenbouw leest, mis je bij de Babyloniërs de afhankelijkheid van God.

'Oostwaarts'

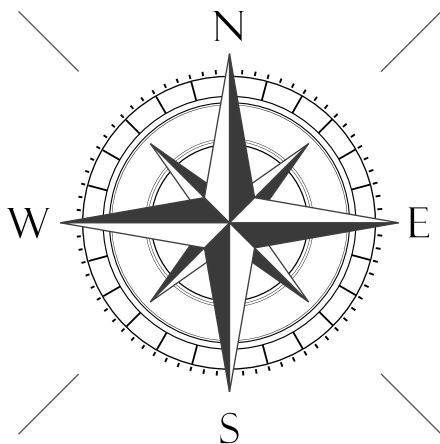
In vers twee lezen we iets interessants: de mensen trokken naar het oosten. Het is opvallend hoe vaak dit verschijnsel in Gods Woord iets negatiefs betekent. Denk bijvoorbeeld aan Kaïn (Gen. 4:16), Lot (Gen. 13:11) en Elimelech (Ruth 1:1-2), die met zijn gezin van Bethlehem oostwaarts naar het land Moab trok.

Vanuit mijzelf heb ik ook de neiging soms 'oostwaarts' te trekken. Hebzucht, eerezucht en egoïsme leiden mij dan op een weg waar geen ruimte is voor de weg die de Heere met mij wil gaan. Uit eigen kracht probeer ik dan net als de mensen in die tijd iets te bereiken zonder dat ik merk hoe krachteloos ik ben.

Bouwen met klei ...

De Babyloniërs waren van plan hun stad en toren te bouwen met klei-blokken. Hoe kansloos is dit vanuit geestelijk perspectief! Onze toren kan geen stand houden als wij hem zelf gebouwd hebben van klei. Want klei haal je uit de aarde. Het is een beeld

van de mens, van zijn zwakheid en zijn neiging om te zondigen (Gen. 3:17,19). Mochten wij in plaats daarvan toch '... als levende stenen gebouwd' worden, 'tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus' (zie 1 Petr. 2:5).

Of met steen?

Ik mag als een 'levende steen' (en niet als klei) deel uitmaken van Gods gebouw, waarvan de Heere Jezus Zelf de Hoeksteen is (Ef. 2:20)! Ik sta niet meer op een afstand van de heilige God en ben niet meer van Hem gescheiden door mijn vele smerige zonden. Ik hoor nu bij Zijn volk en heb aan Zijn ontferming deel gekregen (1 Petr. 2:10). En dit allemaal door de Heere: 'Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken' (Tt. 2:14).

Op de momenten dat ik met deze gedachten en waarheden vervuld ben, hoeft mijn eigen levenstoren helemaal niet meer tot de hemel te reiken. Ik hoef dan überhaupt geen eigen toren meer. Dan vervallen mijn eigen plannen en ambities. Mijn hart is dan vervuld van het feit dat ik deel mag uitmaken van Gods huis, waarvan de Heere Jezus het Fundament en de Hoeksteen is.

Hoeksteen

In 1 Petrus 2, een gedeelte dat al een paar keer is aangehaald, lezen we ook dat de Hoeksteen door de mensen verworpen is (1 Petr. 2:7). De torenbouwers van Babel hadden God ook niet nodig. In Genesis 11:4 lezen we dat ze voor zichzelf een naam wilden maken, zichzelf dus beroemd wilden maken. Dit blijkt ook wel uit hun plannen.

Wat ze vergaten, is dat er maar Eén is aan Wie werkelijk de eer toekomt. Hij kende mij al vóór de schepping van de wereld en wist toen al hoe hopeloos verloren ik uit mijzelf ben. Hij wist toen al hoe vaak ik Gods Naam oneer zou aandoen. En juist daarom, om mij te

redden en om Gods eer te herstellen, heeft de Heere Jezus Zichzelf voor mij gegeven: 'En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie ...' (Fil. 2:8-10). De Heere Jezus heeft die Naam van God gekregen, in tegenstelling tot de Babyloniërs die zichzelf een naam wilden maken.

Eens zal iedereen voor Hem moeten buigen – ook zij die de Hoeksteen verworpen hebben. Mocht ik mij toch nu al buigen voor Hem en in volledige afhankelijkheid van Hem mijn weg gaan. Dat ik dat mag doen in de verwachting van Zijn komst en onder Zijn leiding plannen en keuzes maken die niet mijzelf eren, maar Hem. Dit vind ik heel erg moeilijk, maar wat een Voorbeeld en wat een hulp hebben wij in de Heere Jezus!

Timothé Luimes

Ik bezit een smartphone – of bezit die mij?

Het begon allemaal met rooksignalen of iets dergelijks. Daarna kwamen brief en telex. Later volgden vaste telefonie en telegram (niet de app met dezelfde naam). Toen kwamen de mobiele gesprekken en e-mails (echter niet op hetzelfde apparaat). Vandaag de dag kunnen we met onze mobiele apparatuur (bijna) elke bekende op elk moment en direct bereiken. Zegen of vloek? Keuze of dwang?

De meesten van ons gebruiken een smartphone. Dat is ook in menig opzicht nuttig. Als je (voor Christenen eigenlijk al een vanzelfsprekendheid) de Bijbel of Christelijke lectuur op je smartphone hebt gedownload, kun je heel wat wachttijd zeker zinvoller doorbrengen dan met Insta(gram) of Snap(chat).

Toch hebben de meeste dingen die door de mens zijn uitgevonden ook negatieve effecten. Bijbehorende 'bijsluiters' zijn er echter alleen bij medicijnen en niet bij smartphones. Dat zou ons er echter niet van mogen weerhouden om ons daarover zorgen te maken.

Zoals hierboven beschreven, is de dataverbinding steeds sneller geworden. Iemand kan op elk moment zorgen voor een trilling in je zak of op je pols. Je maakt voortdurend deel uit van een netwerk van vrienden. Daarbij zijn we ons vaak helemaal niet bewust van al die absurditeit van deze netwerkwaan.

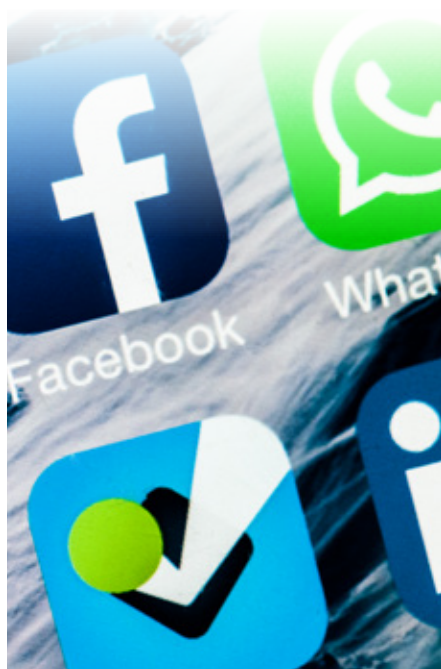
Is het jou al eens opgevallen dat de sociale netwerken in het leven van alledag vaak antisociaal gedrag bevorderen? Wie kent dit beeld niet: groepen mensen die elkaar niet aankijken; ieder voor zich zit naar zijn of haar smartphone te staren. Snel nog even een foto van de tafeldecoratie maken en via Facebook delen – wat

je zojuist zegt, interesseert me sowieso niet. (Nee, dat zeg je natuurlijk niet. Maar dat communiceer je door je gedrag).

De Heere Jezus spreekt in Ezechiël 34 als de Herder Die naar Zijn schapen vraagt en zegt: 'Ik ben daar' (zie Ezech. 34:11. De HSV vertaling vermeldt deze woorden niet, de Duitse Elberfelder vertaling wel). Zijn wij ook 'daar', helemaal present voor onze gesprekspartners? Of leven we voor het grootste deel in virtuele werelden? Om misverstanden te voorkomen: het is absoluut niet alleen het probleem van kinderen en jongeren. In een enquête onder kinderen gaven velen aan dat het feit dat hun ouders voortdurend op hun mobieltje kijken en niet echt naar hen luisteren, op hun zenuwen werkt. Van ons allen wordt gevraagd ons zorgen te maken over de 'bijwerkingen' van het smartphonegebruik. Iets achteloos overnemen omdat iedereen het doet,

is noch een teken van intelligentie noch van geestelijkheid.

De voortdurende bereikbaarheid is niet alleen een mogelijkheid, maar kan ook een dwang worden. Als je niet gelijk reageert op een WhatsAppbericht, maakt de ander zich ernstig zorgen of jou iets is overkomen. Is het niet vreemd als boven op de 'zorgen' die ons elke dag omringen meer en meer vragen zoals deze tot ons dagelijks leven gaan behoren:

- Waar is mijn smartphone? Is die misschien gestolen?
- Is mijn batterij voldoende opgeladen? Heb ik nog genoeg geheugen? Kun je hier je telefoon opladen?

- Heb ik daar ontvangst? Is daar wifi?

Hier volgen wat gewetensvragen die je eerlijk zou moeten beantwoorden. Je zit in de kerk, bent op de Bijbelstudie, jeugdclub of een soortgelijke bijeenkomst. Red je het dan als je je smartphone of meldingen uitzet (beide zijn mogelijk!)? Wat moet de Heere er wel niet van denken als men met Zijn Woord bezig is, maar jij moet koste wat het kost direct het laatste bericht in de volleybalchat lezen of naar de nieuwe selfie van vriendin Amanda kijken. Is dat echt nodig? Die berichten zijn ook later nog beschikbaar. Niet alleen mijn medemens, maar vóór alles mijn Heere en Verlosser heeft recht op mijn onverdeelde aandacht.

Over aandacht gesproken: vaak is die niet daar waar ze zou moeten zijn. Wie ook tijdens het autorijden de smartphone niet kan laten rusten, is in overtreding. En ook wie bij het hardlopen niet zonder kan, brengt niet alleen

zichzelf maar ook anderen in gevaar. Hier treedt een verschijnsel in werking dat *chronostasis*¹ wordt genoemd: op het moment dat je van je smartphone opkijkt, ben je quasi blind, maar je hersenen doen je geloven dat alles in orde is.

'Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen' (1 Kor. 6:12). Deze grondregel van de apostel Paulus mag voor ons ook op dit punt leidend zijn:

- Ja, natuurlijk is het gebruik van een smartphone geoorloofd – zoals vele

andere technische verworvenheden.

- Maar de vraag die ik mezelf steeds wil stellen: is elk gebruik van mijn smartphone 'nuttig'?
- En als ik vaststel dat mijn smartphone mij beheerst, zouden er alarmbellen moeten gaan rinkelen. Dan zijn er enkele 'bevrijdingsacties' nodig.

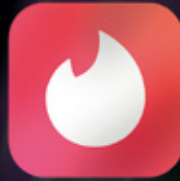
Michael Vogelsang

**'Alle dingen zijn mij geoorloofd,
maar niet alle dingen zijn nuttig.
Alle dingen zijn mij geoorloofd,
maar ik zal mij niet onder de macht
van ook maar iets laten brengen'
(1 Kor. 6:12).**

¹ *Chronostasis* is een illusie waarbij de eerste zintuiglijke indruk na een oogbeweging subjectief gezien langer lijkt te duren (Bron: Wikipedia).

G. ALBERTS

DIGITALE MEDIA, JEUGD EN SEKS

*'... Ik zag bij de onverstandigen,
ik merkte onder de jongeren een
jongen zonder verstand op ...'*

(SPR. 7:7).

DE SCHADELIJKE EFFECTEN VAN PORNOGRAFIE

Herhaaldelijk worden de gevolgen van pornografie in de media afgeschilderd als ongevaarlijk. Het tijdschrift *Der Spiegel* citeert bijvoorbeeld de Hamburgse seksonderzoeker Matthiesen: 'de meeste jongvolwassenen ... hebben waarschijnlijk probleemloos de reflectieve 'pornografische vaardigheden' verwerkt, die ze zo hard nodig hebben om on- en offline gemakkelijk te overleven in de nieuwe wereld van porno'.¹

De seksuologen Kuhle, Neutze en Beier komen met een verbluffende interpretatie tot de conclusie: 'Geen van de geëvalueerde onderzoeken kan dus bewijzen wat de schadelijke effecten van pornografieconsumptie zijn op het seksuele leven van jongvolwassenen en hun algehele levensstijl'.²

¹ *Der Spiegel* 15/2014, blz. 127. Matthiesen verwijst naar een interviewstudie met 160 stadjongeren: Schmidt, G., Matthiesen, S.: 'What do boys do with porn' Ergebnisse einer Interviewstudie, Teil 2. (https://www.klinikschoetzen.ch/files/events/What_do_boys_do_with_porn.pdf)

² Kuhle, L.F., Neutze, J., Beier, K.M.: Alles Porno? – Jugendsexualität und Porno, in: *Sexuologie* 19 (1-2) 2012, blz. 25 (http://www.sexuologie-info.de/pdf/Bd.19_2012_1.pdf, gecontroleerd op 19.08.2017).

In een interviewstudie onder 160 stadsjongeren die intensief porno keken, waartoe de Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung [red.: federaal centrum voor gezondheidseducatie] opdracht had gegeven, komen de professoren Schmidt en Matthiesen tot de conclusie: 'de 'seksuele revolutie' en de gevolgen ervan tonen aan dat jongeren in tijden van seksuele onrust als groep tot grote aanpassingen in staat zijn en de vaardigheid hebben om hun seksualiteit, die niet meer door strenge sociale normen wordt gecontroleerd, zelf te reguleren'.³

Iedereen die de ellende van betrokkenen kent, kan zich alleen maar verwonderen over en zich ergeren aan het feit dat de mensen op deze manier een rad voor ogen gedraaid wordt. Tal van internationale studies hebben de schadelijke werking van pornogebruik overtuigend bewezen.

In de volgende nummers worden drie aspecten van de uitgebreide en soms verwoestende effecten van pornoconsumptie verder uitgewerkt en nader belicht:

- 1 | **de negatieve invloed op de vaardigheid zich te hechten en de seksuele tevredenheid;**
- 2 | **het verslavingsgevaar;**
- 3 | **de toenemende neiging tot seksueel geweld.**

³ Schmidt, G., Matthiesen, S.: 'What do boys do with porn' Ergebnisse einer Interviewstudie, Teil 2 (https://www.klinikschiuetzen.ch/files/events/What_do_boys_do_with_porn.pdf).

*'Ze zoeken wat ze niet vinden in
liefde en eer en geluk.*

*En ze komen met zonden
beladen en ontevreden terug.'*

E. FÜRSTIN VON REUSS

VAN HARTE VERGEVEN

15

Goed gehumeurd komt Jonas thuis. Hij heeft vandaag lol gehad op school en hij heeft zin in de middag. Jonas gaat de trap op en opent de deur van zijn kamer. Goed dat ik gisteravond nog heb opgeruimd, dan hoef ik dat nu niet meer te doen, denkt hij bij zichzelf.

Dan valt zijn blik op het bureau. Wat is dat? Daar ligt zijn nieuwe gamecontroller ... met een afgebroken joystick. Op slag verandert zijn humeur! Er ligt een briefje naast:

'HET SPIJT ME'.

Het handschrift verraadt dat het zijn broertje was. Maar toch is Jonas kwaad: 'Kan die niet gewoon met zijn vingers van mijn spullen afblijven? Die zal ik straks eens even een lesje leren!' Maar hij voelt van binnen dat de Heere Jezus wat anders van hem verwacht. Er begint een innerlijke strijd. Hij blijft lang op zijn kamer worstelen - en bidt.

Eindelijk gaat Jonas naar de kamer van zijn broer en klopt zachtjes op de deur. Zijn broer zit op bed, met betraand gezicht. Hij kijkt Jonas schuchter aan: 'Ik heb er toch zo'n spijt van'. 'Het is goed - ik vergeef het je'.

De teleurstelling over de kapotte controller blijft, maar het stralende gezicht van zijn broer en de eigen overtuiging met de Heere Jezus te hebben gehandeld, maken hem blij.

Ontcijfer de code!

1= a	7= g	13= m	19= s	25= y
2= b	8= h	14= n	20= t	26= z
3= c	9= i	15= o	21= u	
4= d	10= j	16= p	22= v	
5= e	11= k	17= q	23= w	
6= f	12= l	18= r	24= x	

23-5-5-19 9-14 7-5-5-14 4-9-14-7 2-5-26-15-18-7-4

13-1-1-18 12-1-1-20 21-23 22-5-18-12-1-14-7-5-14-19

9-14 1-12-12-5-19 4-15-15-18 2-9-4-4-5-14 5-14

19-13-5-11-5-14 13-5-20 4-1-14-11-26-5-7-7-9-14-7

2-5-11-5-14-4 23-15-18-4-5-14 2-9-10 7-15-4

6-9-12-9-16-16-5-14-26-5-14 d:f

Het lied van de Verlosser (Jes. 53)

deel 1

Inleiding op het thema

Is Jezus jouw Redder en Heere? Dan wil je Hem vast wel beter leren kennen – om Hem bewuster te volgen en Hem concreter te danken voor Zijn liefde. De volgende aanwijzingen en gedachtenprikkels over Jesaja 53 zijn bedoeld om daaraan bij te dragen. Ze zouden ook gebruikt kunnen worden als inleiding op een gezamenlijke Bijbelstudie. In het eerste en tweede deel worden de samenhang en de structuur van de geweldige tekst uit Jesaja 53 geschetst – in het derde en vierde deel gaat het dan om de tekst zelf.

Jesaja – veel teksten over de Heere Jezus

Als je voor de eerste keer de profeet Jesaja leest, kan dat het begin zijn van een spannende ontdekkingsreis. Jesaja spreekt namelijk in veel hoofdstukken over de Heere Jezus. Hier volgen enkele voorbeelden:

- Hoofdstuk 6: de Heere Jezus op de troon
- Hoofdstuk 7: de maagdelijke geboorte van de Heere Jezus
- Hoofdstuk 9: het Kind geboren – de Zoon gegeven
- Hoofdstuk 11: een twijgje uit de stronk van Isai

➤ *Duik zelf in de lectuur over dit vrij lange boek en vraag de Heere dat Hij in het bijzonder Zijn Persoon daarin laat zien. Je zult meer dan eens verrast zijn.*

Jesaja – een profeet met structuur Omdat je in 66 hoofdstukken niet zon-

der meer de weg weet, kan een klein overzicht zeker helpen om het overzicht te houden. Want de structuur van dit boek is echt goed te herkennen. Dat helpt dan bij het lezen.

Hier een kort overzicht:

- Hoofdstukken 1-12: totaaloverzicht van de ongehoorzaamheid van Israël tot aan het toekomstige vrederijk
- Hoofdstukken 13-27: tien gerichten over verschillende naties
- Hoofdstukken 28-35: zes wee-uitspraken, met name over het trouweloze volk van God
- Hoofdstukken 36-39: belegering van Jeruzalem en ziekte van koning Hizkia
- Hoofdstukken 40-48: aanklacht tegen het volk vanwege afgodendienst
- Hoofdstukken 49-57: aanklacht tegen het volk vanwege afwijzing van de Heere als Messias
- Hoofdstukken 58-66: slotdialoog tussen God en Zijn volk

Nog een klein detail dat het begrijpen van de tekst kan vergemakkelijken:

- Hoofdstukken 1-39: Assyrië is de grote tegenstander van Israël – Christus wordt als Koning voorgesteld
- Hoofdstukken 40-66: Babel is de vijand van Israël – Christus wordt als Knecht beschreven

Jesaja leefde van ca. 767 tot 697 voor Christus en profeteerde ten tijde van de vier koningen Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia.

➤ *Profeten in de Bijbel willen ons wakker schudden en opnieuw motiveren tot navolging. Met wat meer kennis over Jesaja in het geheugen kan de Heere dit doel bij jou en mij nog beter bereiken. Jesaja bevat veel bemoedigende teksten, die ons bij het dagelijks Bijbellezen tot kracht willen zijn.*

Gods knecht(en) en Jesaja

Als je al vaak Jesaja 53 gelezen of gehoord hebt, verbindt je de uitdrukking 'knecht' (soms dienaar in de HSV) automatisch met de Heere Jezus – geheel terecht. Maar in de hoofdstukken 41 tot 65 wordt 'knecht' met verschillende personen verbonden. In wezen zijn het er vier:

- Israëel, de knecht des Heeren: hoofdstukken 41:8; 42:19; 43:10; 44:1-2, 21; 45:4; 48:20;
- Christus, de unieke Knecht van God: hoofdstukken 42:1; 49:3, 5-6; 50:10; 52:13; 53:11;
- Joden in de toekomst: hoofdstukken 54:17; 65:13;
- Heidenvolken in de toekomst: hoofdstuk 56:6.

Waarom is de Knecht in de hoofdstukken 49, 50 en 53 niet Israëel, zoals velen beweren, maar Christus? Een eenvoudige vergelijking toont dat tussen de Knecht en het volk in alle vier gedeelten onderscheid wordt gemaakt.

- Hoofdstukken 42:6; 49:8: de Knecht wordt tot een verbond voor het volk gesteld

- Hoofdstuk 49:6: de Knecht zal de gespaarden van Israëel terugbrengen
- Hoofdstuk 49:7: de Knecht van Wie het volk een afschuw heeft
- Hoofdstuk 53:8: wegens de overtredding van mijn volk ('Israël') lijdt de Knecht

➤ *Zorgvuldig lezen heeft zin – je leert God, Zijn Woord en met name Jezus Christus beter kennen. De Heere wil ons helpen om ons bij het Bijbellezen beter te kunnen concentreren, om de inhoud in ons hoofd en met name in ons hart te kunnen opnemen.*

Christus, de unieke Knecht van God

God beleeft grote vreugde aan Zijn Zoon, Die tegelijkertijd als Mens op aarde Zijn Knecht was. Viermaal spreekt Jesaja over Hem als de Knecht, met vier zwaartepunten:

- Hoofdstuk 42: de uitverkoren Knecht
- Hoofdstuk 49: de verworven Knecht
- Hoofdstuk 50: de gehoorzame Knecht
- Hoofdstuk 53: de rechtvaardige Knecht

Driemaal spreekt God Zijn Zoon direct aan:

- Hoofdstuk 49:3: 'U bent Mijn Knecht ...'
- Hoofdstuk 49:6: 'Het is te gering dat U voor Mij een Knecht zou zijn om op te richten de stammen van Jakob ...'
- Hoofdstuk 52:14: 'Zoals velen zich over U ontzet hebben'

Martin Schäfer

In het volgende nummer zullen we verder gaan met deze studie.

Kazachstan

Kazachstan is een enorm groot land in Centraal Azië dat zich uitstrekt tussen de Kaspische zee in het westen en China in het oosten. Aan de oostzijde vormen de Altai en het Tian Shan gebergte de grens met China. Aan de noordzijde bestaat de grens uit weidse grassteppe. De droge zanderige woestijnen aan de zuidzijde vormen de grens tussen Oezbekistan en Kirgizstan. Vanwege deze natuurlijke grenzen is Kazachstan een sterk geïsoleerd land. Kazachstan heeft een oppervlakte van 2,7 miljoen km² en is daarmee 65 keer groter dan Nederland.

Eeuwen lang trokken de inwoners van Kazachstan als nomaden door de grassteppen met hun kuddes van paarden, schapen, overig vee en kamelen op zoek naar goed voedsel. Ongeveer 200 jaar geleden begon het Russische keizerrijk het land te bezetten. Duizenden Russen hebben zich in de loop van de tijd in Kazachstan gevestigd waardoor de oorspronkelijke inwoners gedwongen werden hun land af te staan en in dorpen en steden te gaan wonen. Velen zijn gevlucht naar China waardoor vandaag de dag een kwart van de bevolking van Kazachstan Russisch is.

Economie

Toen Kazachstan onder de controle van Rusland stond hebben er maar liefst 470 nucleaire tests in een periode van 40 jaar plaats gevonden. De mensen die in deze gebieden wonen hebben tot nu toe nog steeds last van ernstige gezondheidsproblemen. Het eerste ruimtestation ter wereld is gevestigd in Kazachstan en vanaf dit station hebben de Russen in 1957 de eerste ruimteraket, de Sputnik, gelanceerd. Sinds 1991 is Kazachstan onafhankelijk van Rusland. Het land heeft zich snel ontwikkeld vanwege de grote voorraden olie, steenkool en goud. Het land heeft de grootste chroommijn in de wereld. Alhoewel de Kazachen erg arm zijn, ontstaat er door de economische groei een steeds grotere groep die meer te besteden heeft. Het overgrote deel van de inkomsten uit export gaat echter naar een kleine groep mensen; de elite. Dit weerhoudt het land ervan om werkelijk uit de armoede te komen want de corruptie is helaas wijd verspreid.

Bevolking

Er is een gezegde dat luidt: 'wanneer je Kazach bent dan ben je een moslim'. De meeste Kazachen gaan echter niet meer naar de moskee, maar religieus zijn de Kazachen zeker wel. Ze hebben er geen problemen mee om het graf van een Kazachse geneesheer met een vraag of bij een probleem te bezoeken. Recent zien andere islamitische landen Kazachstan als een zendingsgebied om

de islam te verspreiden. Tegelijkertijd zijn er ook Christelijke zendelingen actief die het Evangelie van Jezus Christus verspreiden. In de 19e eeuw trokken Russische baptisten richting het zuiden van Rusland en aangrenzende gebieden. Sommige gemeenten hebben een geschiedenis van meer dan honderd jaar.

Gebedsonderwerpen

1. De Bijbel is beschikbaar in de Kazachse taal. We mogen daar voor danken en tegelijkertijd bidden dat de Bijbel wijd verspreid én gelezen mag worden.
2. De Christelijke Russen bevinden zich hoofdzakelijk in de Russisch-orthodoxe kerk. Bid dat deze groep zelf Gods Woord gaat onderzoeken en dat ze de Heere zelf meer gaan volgen.
3. Economische voorspoed is beschikbaar voor jonge Kazachen, tegelijkertijd is er een afname van interesse in geestelijke dingen. Bid dat jonge mensen de Heere Jezus mogen leren kennen in plaats van het najagen van tijdelijke aardse zaken en geld.

Erik Schoonenberg

De wil van God in onze tijd

De vraag naar het kennen van de wil van God voor de Zijnen heeft alle generaties van gelovigen in alle tijden bezig gehouden. Hoe kan ik de wil van God leren kennen? Op deze vraag is geen kort antwoord te geven waardoor alle problemen in één keer beantwoord en opgelost zijn. Het zoeken naar de wil van onze God en Vader blijft een levenslange taak voor ieder van ons die in Hem geloven. We kunnen dus alleen maar enkele hulpmiddelen voor het bereiken van dit doel noemen die ons kunnen helpen meer tot Zijn eer te leven.

Het belang daarvan hoeft eigenlijk niet onderstreept te worden; in veel brieven van het Nieuwe Testament vinden we daarvoor heldere aanwijzingen, waarvan hier enkele voorbeelden volgen:

- Romeinen 12:2
- Efeze 5:17
- Kolosse 1:9,10
- Kolosse 4:12
- 1 Thessalonika 4:3
- 1 Thessalonika. 5:18
- Hebreeëen 13:20,21
- 1 Petrus 2:15
- 1 Petrus 4:2
- 1 Johannes 2:17

Wat een schat van aanwijzingen, beloften en zegenrijke gevolgen bevatten deze Bijbelgedeelten!

Het Woord van God
Het eerste en belangrijkste antwoord op de vraag hoe we de wil van God kunnen leren kennen is dus

eenvoudig: uit het heilig Woord van God, de Bijbel. Als we dit Woord kennen en hierin zoeken zullen een groot aantal van onze vragen en moeilijkheden over de wil van God voor ons beantwoord en toegelicht worden.

Als we gelukkig en dankbaar zijn voor het verlossingswerk van onze Verlosser, zal het onze innige wens zijn, Zijn wil te kennen en te doen. Dan zullen we vragen: Hoe kan ik de Heere door mijn leven en activiteiten behagen? En dan zal Zijn Woord de lamp voor mijn voet en het licht op mijn pad zijn (Ps. 119:105). Het zal bij elke stap mijn geloofsweg verlichten. Ik zal er oneindig veel aanwijzingen in vinden die mij de weg duidelijk maken. Het heerlijke resultaat zal zijn: 'Het pad van de rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden' (Spr. 4:18).

De Heilige Geest
Wij hebben echter niet alleen het geschreven Woord van God als gids en leidraad voor ons dagelijks leven als Christenen. De Heere

Jezus heeft aan Zijn discipelen een 'andere Trooster' beloofd, 'opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid' (Joh. 14:16,17).

De voornaamste dienst van de Heilige Geest, door Wie we op het nauwst met de Christus als ons Hoofd in de hemel verbonden zijn, is de verheerlijking van Christus in ons: dat is Hem voor ons groter en groter te maken in al Zijn pracht en heerlijkheid (Joh. 16:14). Daarvoor heeft Hij ons aardse lichaam tot Zijn tempel gemaakt, waarin wij God door Hem kunnen verheerlijken.

De tweede dienst van de Heilige Geest is ons te leiden in heel ons leven. Er zijn drie teksten in het Nieuwe Testament die daarover spreken:

1. Johannes 16:13
2. Galaten 5:18
3. Romeinen 8:14

Deze drie teksten laten het ware karakter van de Christen zien: Heel ons leven mag en moet, naar de wil van God, gekenmerkt zijn door de leiding van de Heilige Geest. Dat dit niet alleen voor de samenkomsten geldt wordt uit deze Bijbelgedeelten overduidelijk. Het gaat om elke dag, elk uur, elke minuut van ons leven! Dit is ook de reden waarom in het hoofdstuk waar het uitvoerig over de samenkomsten van de gemeente tot geestelijke opbouw gaat, de Heilige Geest helemaal niet genoemd wordt! Niet omdat Hij ons daar niet hoeft te leiden maar omdat het als vanzelfsprekend verondersteld wordt dat de gelovigen altijd (dus ook in de

samenkomsten) door de Heilige Geest geleid worden.

Het geweten

Daarmee zijn we bij het volgende punt aangekomen: het geweten. Net zoals de leiding door de Heilige Geest is de leiding door het geweten een heel persoonlijke zaak. Het geweten is ons door God gegeven om ons te laten zien of we op de goede weg zijn of op een verkeerde. Als we gezondigd hebben, spreekt ons geweten ons aan. Als we Hem, en daardoor ook het Woord van God niet gehoorzaamd hebben, maakt het geweten ons daar attent op en leidt het ons tot belijdenis van onze schuld. 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9). Dan is het met ons geweten en hart weer 'in orde' en kunnen wij ons weer in de volle gemeenschap met de Vader en de Zoon Jezus Christus verblijden.

Het Nieuwe Testament spreekt op verschillende plaatsen van een 'rein geweten' en van een 'goed geweten' (Hand. 23:1; 1 Tim. 1:5., 19; Heb. 13:18; 1 Pet. 3:16, 21). Een 'rein of zuiver geweten' ontvangt de zondaar volgens de Bijbel door het geloof in het werk van de Heere Jezus. Door dit werk is het vraagstuk van de in ons wonende zonde en onze zondige daden in Gods ogen opgelost. Het geweten van de gelovige wordt daardoor gereinigd en zelfs volkomen gemaakt (zie Heb. 9:9, 14; 10:2, 22). Dat betreft dus onze verhouding tot de heilige God. Voor Zijn aangezicht is

ons geweten voor altijd tot zwijgen gebracht door het verzoeningswerk van Christus. Hem zij daarvoor de lof!

Overduidelijk zien we aan het voorbeeld van Saulus/Paulus dat een 'goed geweten' op zich helemaal niets over het goede of slechte karakter van onze daden hoeft te zeggen. Paulus kon voor de Hoge Raad der Joden zeggen: 'Ik heb voor God met een volkomen [letterlijk: geheel] zuiver geweten gewandeld tot op deze dag' (Hand.23:1). Maar had Saulus van Tarsus niet de Christenen tot de dood toe vervolgd? Hoe kon hij dat dan zeggen? Alleen omdat hij zichzelf niet zag met Gods oog, maar vanuit zijn voormalige joodse standpunt.

“
Het geweten is dus
totaal geen objectieve
maatstaf voor ons
doen en laten.”

God meer gehoorzamen dan mensen

Er kunnen situaties ontstaan waar de regering iets doet of beslist wat lijnrecht tegen het Woord van God indruist. Dát is nog niet het probleem. Denken we alleen maar aan de zoge-

naamde 'gender-kwestie' en het hele moderne seksuele beleid etc. Met al de daarachter schuilgaande gedachten zijn we het als Christenen niet eens. Deze dingen laten ons overduidelijk zien dat we als vreemdelingen in een vreemde wereld leven. We hoeven in al deze zondige dingen niet mee te gaan maar moeten ons er afzijdig van houden. Een Christen heeft in deze wereld de plaats van een vreemdeling. Zijn enige taak is hier zich aan de door God ingestelde overheid te onderwerpen en tevens van zijn Heere te getuigen en te helpen het evangelie te verspreiden.

En toch is er één uitzondering. Als de overheid iets van mij persoonlijk eist dat duidelijk tegen het Woord van God indruist kan ik niet meer aan haar gehoorzaam zijn. Dan moet ik God meer gehoorzamen dan de mensen (zie Hand. 5:29). Let op: het gaat hier dus niet om dingen die mij als Christen niet bevallen omdat ze in strijd zijn met het Woord. We hebben niet de taak iets te doen tegen bijv. wettelijke vrijheid van abortus, homoseksualiteit etc. Deze wetten zijn weliswaar in strijd met de Bijbel, maar we worden niet gedwongen zo te handelen.

Dat betekent in de praktijk dat we niet zomaar mogen zeggen: Ik moet de Heere meer gehoorzamen dan de mensen en dit of dat niet of wel doen,

terwijl andere Christenen het heel anders doen. Dat zien we helaas in de tegenwoordige covid-pandemie her en der. In zulke gevallen is de maatstaf niet het Woord van God maar het eigen geweten, wat ons heel gemakkelijk kan misleiden zoals we gezien hebben. Laten we dus heel goed op onszelf en op onze gevoelens en meningen letten!

Nee, de regel om God meer te gehoorzamen dan mensen is alleen bij één fundamentele vraag van toepassing: als het gaat om de verloochening van onze Heere en van Zijn rechten. Dat mogen we niet buiten beschouwing laten.

Stel dat, in de tegenwoordige tijd van corona, door de overheid een strikt verbod zou worden uitgesproken over de breking van het brood tot gedachtenis van de Heere Jezus en van Zijn dood, en dan niet alleen publiekelijk, d.w.z. in de daarvoor gereserveerde ruimtes,

maar ook in de privé-huizen. Dan rijst de vraag: Kunnen gelovigen zich daaraan onderwerpen? De Heere Jezus heeft immers Zelf gezegd: 'Doet dat tot mijn gedachtenis' (Luk. 22:19, zie ook 1 Kor. 11:25). In zo'n geval zouden we bidkend aan de Heere moeten vragen of we daaraan gehoorzaam kunnen zijn. En dán zal Hij ons ook hulp bieden om dat wat verboden is in het geheim in de huizen in gehoorzaamheid aan de Heere - niet in opstand tegen de overheid - te doen. Dus als we de Heere Jezus en God méér gehoorzamen dan de mensen handelen we niet in een geest van oproer tegen mensen, maar in een geest van ootmoedige gehoorzaamheid aan Hem. Dat is een belangrijk kenmerk.

Laten we ervoor bidden dat de overheid ook in deze tijd de juiste beslissingen neemt. Laten we ons eraan onderwerpen en niet tegenstaan. Maar als ons getuigenis van onze Verlosser zou worden aangevallen, moet Hij altijd de voorrang hebben. Hem willen we méér gehoorzamen dan de mensen en in ootmoed onze weg gaan. Zo hebben bijna alle Christenen het in de eerste decennia moeten ervaren. En ook vandaag zijn er nog landen waar Christenen dit meemaken. Ze zijn niet benauwd voor gevangenis en zelfs niet voor de dood, maar willen Hem verheerlijken en Zijn getuigenis niet opgeven.

Arend Remmers

*Dit artikel is een samenvatting. Het volledige artikel kan hier gelezen worden:
<https://www.debijbelvoorjou.nl/article/de-wil-van-god-in-onze-tijd>.*

Hosea

Bekeer u, Israël, tot de HEERE, uw God, want u bent gestruikeld door uw ongerechtigheid. Neem deze woorden met u mee, bekeer u tot de HEERE. Zeg tegen Hem: Neem alle ongerechtigheid weg, neem het goede aan. Dan zullen wij de offers van onze lippen nakomen.

Hosea 14:2-3

Hosea (een naam die 'redding' betekent) is ook een vroege profetie, gegeven tijdens de regeerperiode van verschillende koningen van Juda, eindigend met Hizkia. Het eerste hoofdstuk is een kort overzicht van Gods handelen met Juda en Israël (Israël wordt in dit boek ook wel 'Efraïm' genoemd, want het was deze stam die een opstand in Israël veroorzaakte). God wijst eerst op hun ontrouw en geeft aan dat ze verlaagd zijn tot hetzelfde niveau als de heidenen: 'niet Mijn volk'. Maar toch bevestigt Hij Zijn soevereine genade door hen te herstellen als 'kinderen van de levende God'. Juda en Israël zullen weer samengebracht worden onder één Hoofd.

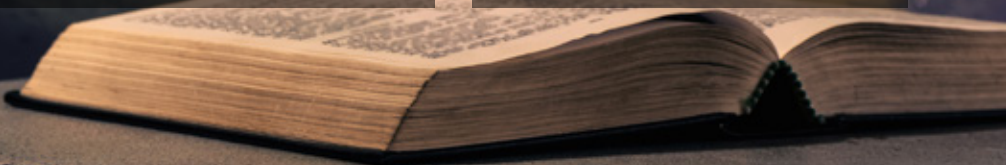
Vervolgens gaat het boek hoofdzakelijk over Israël (of Efraïm). Het stelt op krachtige en scherpe wijze de ontaarde goddeloosheid van de

tien stammen aan de kaak, terwijl Juda slechts incidenteel genoemd wordt.

Het laatste hoofdstuk echter laat op prachtige wijze God als de hulpbron en remedie voor Efraïms vervallen toestand zien – God, in feite, als in de gezegende Persoon van Zijn Zoon, hoewel dit in zekere mate versluierd is en niet zo duidelijk getoond wordt als in het Nieuwe Testament. Het hoofdstuk bevat ook de vriendelijke oproep aan Efraïm om terug te keren naar de Heere, hun God, een oproep die heerlijke gevolgen met zich meebrengt.

We hebben dit boek echt nodig, niet alleen om ons te waarschuwen voor een afdwalend hart, maar ook om de weg naar herstel te wijzen.

Leslie M. Grant

Liefde tussen echtgenoten – wat is dat eigenlijk?

Welke voorstelling heb jij als ongetrouwde van de liefde tussen echtgenoten? Wat betekent ware liefde binnen het huwelijk? Wordt met liefde tussen echtgenoten (uitsluitend) seksualiteit bedoeld? Als wij voor deze vragen de Bijbel onderzoeken, zullen we, als we goed opletten, verbaasd zijn dat dit onderwerp op veel plaatsen wordt behandeld. En dan zullen we constateren dat het om vele, verschillende aspecten gaat.

Wat liefde binnen het huwelijk niet is

Om de vraag te beantwoorden wat liefde binnen het huwelijk is, kan het verduidelijkend werken om eerst te zeggen wat liefde niet is. Liefde is niet op één lijn te brengen met seksuele omgang. Echte liefde omvat ook dit gebied, maar is absoluut niet beperkt daartoe. Als dat wel het geval was, zou er tussen echtparen die bijv. door ziekte voorlopig of zelfs helemaal geen geslachtelijke omgang kunnen hebben, geen liefde bestaan.

Liefde is niet alleen maar een fijn gevoel, want onze gevoelens wisselen. De ene keer voelen we ons goed, de andere keer niet. Houd ik alleen van mijn huwelijkspartner als ik mij goed voel? En op de slechte dagen dus niet? Nee, dat kan niet de essentie van liefde zijn. Gevoelens kun je immers niet 'ontbieden'. Maar ik kan er bewust toe besluiten om lief te hebben.

Liefde betekent ook niet dat je in alle dingen hetzelfde denkt, doet of voelt. Twee mensen die elkaar liefhebben, blijven individuen met elk zijn of haar eigen geschiedenis.

Ik zal proberen om aan de hand van enkele punten duidelijk te maken wat liefde dan wel is.

Liefde – een eenheid

'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn' (Gen. 2:24).

Het mooiste in het huwelijk is de eenheid tussen man en vrouw. Deze eenheid komt vooral tot uitdrukking wanneer de echtgenoten geestelijke gemeenschap hebben, bijv. samen bidden, de Bijbel lezen en uitwisselen wat er in hun leven gebeurd is. Die eenheid komt eveneens tot uitdrukking door de wederzijdse liefde met lichaam en ziel.

'Eén vlees' betekent dus een eenheid in geest, ziel en lichaam.

Liefde – genegenheid

Hoewel haar vader, David als zijn rivaal beschouwde, had Michal David lief (1 Sam. 18:20,28). Zij voelde iets in haar hart voor deze man en dat werd ook bekend.

Je kunt dit verschijnsel niet verklaren door te stellen dat de een iets in zijn hart voelt voor een ander dat meer is dan normale sympathie. 'Deze drie dingen zijn voor mij te wonderlijk, ja, vier zijn er die ik niet kan vatten: de weg van de arend in de lucht, de weg van een slang

op een rots, de weg van een schip in het hart van de zee, en de weg van een man bij een meisje' (Spr. 30:18-19).

Liefde gaat niet vanzelf, maar heeft altijd weer energie en inzet nodig. Daarom gebiedt Gods Woord de man meermaals, en ook de vrouw, om hun huwelijkspartner lief te hebben (Ef. 5:25; Kol. 3:19; Tit. 2:4).

Liefde – er voor elkaar zijn in moeilijke omstandigheden

Bij het eerste echtpaar in de Bijbel van wie gezegd wordt dat ze elkaar liefhadden, vinden we iets van dit 'er voor elkaar zijn'. Izak treurde om zijn moeder, en zijn vrouw troostte hem (Gen. 24:67). Juist in moeilijke omstandigheden blijkt wat echte liefde is. Dan staat de ene partner de andere bij, ondersteunt en bemoedigt hem.

Dat begint al in de alledaagse omstandigheden. Als bijv. de vrouw ziek is, neemt de man de huishoudelijke taken waar, die normaal gesproken door de vrouw worden gedaan (Tit. 2:5).

Ook als de man door zijn werk erg onder druk staat, zal zijn vrouw er alles aan doen om hem thuis te ontzien.

Dat houdt zelfs in extreme situaties niet op, als er bijv. sprake is van een zeer ernstige ziekte of een andere buitengewone omstandigheid. De minder getroffen partner – als je dat tenminste zo kunt noemen – zal de andere naar vermogen ondersteunen.

Liefde – hindernissen overwinnen
 We lezen over Jakob dat hij zijn vrouw liefhad en uiteindelijk veertien jaar lang werkte om met haar te kunnen trouwen (Gen. 29). Nadat hij zeven jaar gewerkt had en toen door zijn schoonvader bedrogen werd, had hij het kunnen opgeven. Maar de liefde hielp hem

om ook gedurende de andere zeven jaren vol te houden.

Als het om liefde binnen het huwelijk gaat, heeft de man of de vrouw misschien al vóór die tijd laten zien dat hij of zij bereid was om uit liefde hindernissen te overwinnen. Misschien waren er voor of tijdens de verloving moeilijkheden te overwinnen. Als dan beiden hebben volgehouden, is dat een bewijs van de liefde voor de ander.

In het huwelijk kunnen er ook moeilijkheden ontstaan door de familie van de echtgenoten. Dan gaat het erom bij je huwelijkspartner te blijven en je zelfs in geval van nood tegen je 'eigen' familie (ouders of broers en zussen) op te stellen. Dat is niet gemakkelijk, maar de liefde voor je echtgenoot/echtgenote zal je daarvoor de kracht geven.

Liefde – niet je eigen voordeel zoeken

Wanneer in Israël een slaaf zes jaar geëdiend had, kon hij in het zevende jaar vrij worden (Ex. 21:2-6). Was hij in deze periode getrouwd, dan mocht hij vertrekken – maar alleen. Zijn vrouw en kinderen moesten dan achterblijven. Maar hij kon ook uit liefde voor zijn vrouw afzien van zijn persoonlijke recht op vrijheid. Dit beeld komt op ons nogal pittig over, maar het laat het volgende zien:

Wie trouwt, mag zich realiseren dat hij van nu af alles mag delen. Het betekent ook dat je rekening houdt met de ander. Misschien hield je je voordien met groot enthousiasme bezig met een of

andere vrijetijdsbesteding. Maar nu ga je rekening houden met je partner en zijn/haar belangen.

Rechten en plichten. Een huwelijk brengt voor beide partijen rechten en plichten met zich mee. Het is goed om er bovenal op te letten dat de ander krijgt waar hij of zij recht op heeft. Uit liefde zul je ook bereid zijn om op te geven waar je recht op hebt. Ik denk bijvoorbeeld aan het indelen van je tijd. Het is waardevol om tijd voor mezelf te hebben, maar het is ook mijn (blijde) plicht om tijd met mijn partner door te brengen. Ik kan mijn eigen wensen realiseren (bijv. door elke vrije minuut te gebruiken om bezig te zijn met geestelijke onderwerpen – dat klinkt op het eerste gezicht immers heel geestelijk). Maar ik kan ook eens op een (zater)dag van mijn wensen afzien en de tijd met mijn vrouw doorbrengen.

Tijd voor je partner. Je werk vormt in dit verband een speciale uitdaging. We zijn het er vast over eens dat we in ons werk ijverig moeten zijn. En het is mooi om een interessante baan te hebben. Als wij bekendstaan als goede medewerkers, kan het zeker gebeuren dat we meer verantwoordelijkheid krijgen. Voor een goede echtgenoot en mischien vader is het belangrijk dat hij zijn gezin goed kan onderhouden. Dan kan het dus helpen wanneer met een volgende stap in je carrière ook een hoger salaris gemoeid is.

Maar zo'n stap gaat ook vaak gepaard met minder vrije tijd, minder energie of

meer reizen. Er is in principe niets op tegen om zo'n buitenkans aan te grijpen. Maar zou het ook een mogelijkheid zijn om uit liefde voor mijn vrouw en kinderen en met het oog op tijd voor de Heere af te zien van die stap, omdat ik weet dat ik dan (nog) minder tijd voor hen zal hebben? Of omdat ik weet dat dit werk mij zo zal opeisen dat ik 's avonds alleen maar doodmoe in bed rol?

Liefde – zorg dragen voor elkaar
Bij de liefde binnen het huwelijk hoort ook dat de echtgenoten zorg dragen voor elkaar. De man oefent zijn beroep uit liefde voor zijn vrouw uit om haar te kunnen onderhouden, en zodat zij zich iets kan veroorloven, en om haar ook eens een cadeau te kunnen geven.

De vrouw houdt zich uit liefde voor haar man bezig met de huishouding. Zij kookt uit liefde voor haar man. *De liefde van de man gaat door de maag* (verg. Spr. 15:17). Een maaltijd die met liefde is klaargemaakt, verheugt de man en laat hem zien dat zijn vrouw van hem houdt – en daar zal hij haar ook regelmatig voor bedanken. Uit liefde zal de vrouw het huis op orde houden. Ze zal zich bezighouden met huishoudelijke dingen om de man te ontzien voor zijn bezigheden op zijn werk en in de Gemeente (Tit. 2:5).

Zo mogen man en vrouw 'zorg dragen voor de dingen van de wereld', zich met aardse zaken bezighouden om aange-naam te zijn voor hun huwelijkspartner (1 Kor. 7:32-34).

Liefde – op je eigen lichaam letten

In eerste instantie ben je misschien verrast door dit punt. Maar uit het Nieuwe Testament weten we dat in het huwelijk het eigen lichaam aan de partner toebehoort (1 Kor. 7:4; Ef. 5:28-29). Het is dus niet om het even hoe we met ons eigen lichaam omgaan. Daarom zullen we mede uit liefde voor onze huwelijkspartner letten op onze gezondheid, op de verzorging van ons lichaam, en ook op ons uiterlijk – zonder te overdrijven. De vrouw mag zich voor haar man mooi en aantrekkelijk maken, de echtgenoten mogen er waarde aan hechten om aangenaam te zijn voor elkaar (1 Kor. 7:33-34) – dat kan beiden bescherming bieden tegen verzoeken.

koop', die voor prostitutie wordt gebruikt, is absurd. Want bij prostitutie gaat het helemaal niet om liefde, maar alleen om het bevredigen van een begeerte. Maar het intieme samenzijn in het huwelijk is de hoogste uitdrukking van de lichamelijke kant van de liefde. En in Zijn Woord geeft God ons vele aanwijzingen; over de vreugde die seksualiteit brengt (Spr. 5:19b; Hoogl. 1:2; 4:10) en over de daaraan verbonden verplichtingen (1 Kor. 7:3,5; 1 Petr. 3:7). Ook in dit verband ziet God altijd de eenheid in geest, ziel en lichaam. Als we de aanwijzingen voor deze punten ter harte nemen, voert dat tot een grondig ervaren liefde tussen de echtgenoten.

We hebben gezien dat er vele kanten zitten aan de liefde binnen het huwelijk. Met het huwelijk heeft God iets uit het paradijs voor ons bewaard. En als we de aanwijzingen in Zijn Woord voor dit onderwerp in acht nemen, betekent dat voor ons geluk en vrede.

Liefde binnen het huwelijk is aan de ene kant een uitdaging voor beide echtgenoten. Aan de andere kant is het ook een grote vreugde en maakt het ons heel gelukkig!

Klaus Brinkmann

Liefde – seksualiteit

In het artikel 'Liefde en seksualiteit – zegen of vloek?' wordt dit onderwerp uitvoerig behandeld. Ook seksualiteit hoort beslist bij de liefde binnen het huwelijk. De uitdrukking 'Liefde is te

Opnieuw geboren worden – een ‘must’

Er zijn mensen die denken dat ze ‘gelovig zijn’. Af en toe pakken ze de Bijbel en van tijd tot tijd spreken ze met God – als ze er behoefte aan hebben. Om ‘bij te tanken’ bezoeken ze graag eens een Christelijke bijeenkomst. Maar over het algemeen leven ze hun ‘geloof’ geheel privé. Hiermee bedoelen we mensen die weliswaar religieus zijn, maar die niet weten waar het echt op aankomt. Ze hebben geen echt Bijbels geloof en daarmee ook geen nieuw Goddelijk leven. Hoe gaan we met hen om en hoe kunnen we hen helpen zodat ze tot een waar geloof komen?

Aan de hand van Johannes 3 wil ik nu gaan bekijken hoe de Heere Jezus een religieus mens ontmoette – Nicodemus, een leider van de Joden – en hoe het bij hem tot een 'doorbraak' kwam.

Uitgangspositie (vers 1 en 2)

De wonderen van Jezus trokken in die tijd veel mensen, ook Nicodemus. Hij had de behoefte zich met een verzoek direct tot Jezus te richten. Was hij er zich van bewust geworden dat deze Leraar meer te bieden had dan alle geleerden in Israël? En dat het hem ondanks zijn leidersrol en taak aan iets wezenlijks ontbrak?

Jezus Christus zoeken en Hem belijden – daarmee plaats je jezelf tegenover de publieke opinie. Dat kan je zowel toen als vandaag elk respect kosten. Daarom kwam Nicodemus 's nachts bij Jezus. Maar hij kwam, en dat was doorslaggevend. En hij kwam niet met wijze praatjes, maar als een leerling bij de leraar.

Achtenswaardige woorden en Een opmerkelijk antwoord (vers 2 en 3)

'Rabbi, wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is' (vers 2), zo leidde Nicodemus het gesprek in. En de reactie van de Heere daarop? 'Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien' (vers 3). Had Nicodemus geen gelijk met zijn waarderende woorden? Ongetwijfeld. Christus was van God gekomen en God

was met Hem. Maar waarom gaat de Heere daar helemaal niet op in? Voor elk mens zou deze aanspreekvorm de hoogste eer zijn geweest; voor de Zoon van God daarentegen was ze slechts het bewijs dat Nicodemus Hem en ook zichzelf nog niet werkelijk kende.

De Joden geloofden dat ze op grond van hun afstamming er recht op hadden het rijk van God binnen te gaan. Verder wilde Nicodemus voor zichzelf voordeel halen uit de leringen van Jezus, daarom zocht hij de leraar op. Maar de Heere Jezus maakt hier duidelijk dat er een fundamentele verandering in de mens moet plaatsvinden, zodat hij werkelijk inzicht in de dingen van God kan krijgen: wij moeten opnieuw geboren worden.

Opnieuw geboren – hoe gaat dat in zijn werk? (vers 4)

'Opnieuw geboren worden' – wat moest Nicodemus zich daarbij voorstellen? Dat je op bovennatuurlijke wijze naar de schoot van je eigen moeder terugkeert om dan nog eens geboren te worden? Neen, dat kan de Zoon van God nooit hebben bedoeld. Hij spreekt hier over geestelijke zaken – in tegenstelling tot Nicodemus, die op zijn natuurlijke voorstellingsvermogen steunt. Ook al werd een mens nog zo vaak uit zijn moeder geboren, zijn wezen zou niet veranderen, het zou 'vlees' blijven: 'Wie zou een reine geven uit een niet reine? Niet één', moest Job al vaststellen (Job 14:4).

Uit water en Geest geboren (vers 5 en 6)

Nu legt de Heere Jezus de wedergeboorte uit: het is een gebeurtenis die door water en Geest plaatsvindt. Dat kan alleen maar symbolische taal zijn. Met 'water' wordt bijvoorbeeld niet het doopwater bedoeld. Nee, het 'water' is hier meer een symbool van Gods Woord, dat door de Heilige Geest in de ziel van een mens werkzaam wordt. Dat komt overeen met wat Jakobus in zijn brief schrijft: 'Overeenkomstig Zijn wil heeft Hij ons gebaad door het Woord van de waarheid' (Jak. 1:18).

Ieder mens is van nature een zondaar en als nakomeling van Adam onverbeterlijk. Daarom heeft hij een volledig nieuw begin nodig. Omdat hij dit nieuwe begin niet zelf kan realiseren, is het noodzakelijk dat God in hem werkt. De mensen hadden het rijk van God toen al in de Persoon van Jezus Christus kunnen zien, maar om daar deel aan te hebben, heeft de

mens een geheel nieuwe natuur nodig, die bij het rijk past – je moet uit God geboren zijn (Luk. 17:21; Joh. 1:13).

Grote verwondering (vers 7)

Nicodemus is verwonderd. Waarom? Stel je eens een religieus mens voor die zijn best doet zich aan de geboden van God te houden en er misschien ook nog over te praten. Bij Nicodemus was het bovendien zo dat hij op de aangekondigde Messias wachtte, die Israël van de Romeinse bezettingsmacht zou bevrijden en dan Zijn rijk zou oprichten. En zo'n religieuze man wordt nu met de noodzaak van de wedergeboorte geconfronteerd. Maar hij moet leren dat noch goede werken noch een religieuze opleiding of gewaardeerde vrome vormen hem het recht geven Gods rijk binnen te gaan. Er moet absoluut iets volledig nieuws in de ziel van een mens ontstaan: een nieuwe natuur, Goddelijk leven.

Wedergeboorte – een 'must' (vers 7)

Ik wil erop wijzen dat de Heere Jezus bij Nicodemus niet over zonden spreekt die hij zou moeten belijden. Ongetwijfeld had hij gezondigd, zoals alle andere mensen. Maar religieuze mensen gaan soms op een eigenmachtige manier meer of minder oprecht met hun fouten om. Nicodemus had dat misschien kunnen bevestigen. Maar het bekennen van enkele zonden maakt van een zondaar nog geen wedergeboren mens. Daarvoor is meer nodig.

Een verborgen gebeurtenis (vers 8)

Nicodemus krijgt het in dit gedeelte benauwd. Heeft hij tot nu toe een innerlijke verandering meegemaakt? Kent hij een toen en een nu? Hij luistert verder en leert dat de wedergeboorte volledig uit God is. Het is een soevereine handeling van de Heilige Geest, net zoals de wind niet op bevel van de mens waait. Wij kunnen niet zeggen waar die vandaan komt of naartoe gaat. Net zomin kunnen we het soevereine handelen van de Heilige Geest in een mensenziel verklaren. Het blijft een verborgenheid, maar de werking is duidelijk zichtbaar. Dat is het punt waar het om gaat: er ontstaat nieuw leven, dat zijn oorsprong in God heeft en dat precies zo denkt en handelt als God.

Dat zou je moeten weten (vers 9 en 10)

Nicodemus is nog steeds verwonderd, hoewel hij iets van deze wedergeboorte had moeten kennen. Had niet de

profeet Ezechiël al van 'water' en van 'Geest' gesproken? God wilde de Israëlieten van hun ongerechtigheden reinigen en hun een nieuw hart en een nieuwe Geest geven (Ezech. 36:25-27).

Wedergeboorte moet je hebben beleefd

De wedergeboorte is geen gebeurtenis die gepaard gaat met een overvloed aan gevoelens. Ze vindt plaats bij de bekering en is verbonden met berouw en geloof. Berouw, omdat je erkent dat je een zondaar bent en dat je op een totaal verkeerde weg zit. Geloof, omdat je voor waar houdt wat God in Zijn Woord zegt en je geheel toevertrouwt aan de Redder Jezus Christus.

Als je opnieuw geboren bent, zie je jezelf in een nieuw licht: vroeger verdorven en verloren, nu in een nieuw leven en door God aangenomen; vroeger blind voor Jezus Christus (enkel een 'zeden' leraar), nu heb je de Zoon van God aangenomen als je Redder en

Heere, Die het rijk van God, bestaande uit gerechtigheid, vrede en blijdschap (Rom. 14:17), in Zichzelf belichaamt.

Wedergeboorte – wat zegt mij dat?

Misschien kunnen deze paar regels er voor zorgen:

- dat sommige lezers bij zichzelf vaststellen dat ze nog niet wedergeboren zijn, omdat ze Jezus nog niet als Redder en Heere in het geloof hebben aangenomen. Bedenk: We moeten opnieuw geboren worden;

- dat voor sommige lezers het Goddelijke geschenk van de wedergeboorte weer opnieuw waardevol wordt en ze God daarvoor van harte danken;

- dat de manier waarop de Heere Jezus omgaat met een religieus mens, een voorbeeld voor ons is en sommige lezers zal helpen.

Feit is in ieder geval dat de wedergeboorte een geweldig bestanddeel is van de heilswaarheid van God.

Hartmut Mohncke

U moet
opnieuw
geboren worden.
Johannes 3:7

Stralende Christenen

Een van mijn vrienden bezocht een vuurtoren en zei tegen de vuurtorenwachter: 'Bent u niet bang om hier te wonen? Het moet toch heel onaangenaam voelen om hier in de eenzaamheid alleen te moeten wonen'. 'Nee', zei de vuurtorenwachter, 'Ik ben niet bang. Ik denk hier helemaal niet aan mijzelf'. – 'U denkt niet aan uzelf? Wat wilt u daarmee zeggen?' Hij antwoordde: 'Ik weet dat ik hier volkomen veilig ben, en daarom denk ik er alleen aan om de lampen helder te houden en de reflectoren goed schoon te maken, zodat degenen die in gevaar zijn gered kunnen worden!'

Christenen zijn veilig in een huis dat gebouwd is op een rots en dat zelfs tijdens de wildste storm recht overeind blijft staan. Daarom moeten ze leven in een geest van heilige onbaatzuchtigheid, door het licht van een God welgevallig leven over de donkere golven van zonden te laten schijnen, zodat zij die in gevaar zijn naar de haven van de vrede geleid kunnen worden.

Drijven wij af?

'Daarom moeten we ons te meer houden aan wat door ons gehoord is, opdat wij niet op enig moment afdrijven'

(Hebr. 2:1).

Op een strand in Noorwegen werd een boomstam gevonden, die over de Atlantische Oceaan was komen aandrijven. Bij een onderzoek bleek dat de boomstam uit Zuid-Amerika afkomstig was en in het oosten van Peru of Colombia in de rivier de Amazone moest zijn gevallen. De stam had een afstand van meer dan 10.000 km afgelegd.

Eerst was de boomstam door de machtige Amazonestroom weggevoerd, en vervolgens door de oceaanstromingen. Dit dode stuk hout had er zelf geen enkele energie in hoeven steken. Het was aan de macht van de elementen overgeleverd, die het in hun macht hadden. En zo eindigde zijn weg op dat strand.

Ook op geestelijk gebied zijn er machtige stromingen, die velen met zich meesleuren. In landen die vroeger door het Bijbelse geloof waren beïnvloed, hebben zich al lang andere stromingen en meningen doen gelden. Daar staan niet meer God en Zijn rechtvaardige en goede wil op de voorgrond, maar de mens met zijn vaak eigennuttige belangen en voorliefdes. De Bijbelse maatstaven voor goed en kwaad vinden nauwelijks nog weerklank.

Maar God blijft God, en de morele maatstaven voor Zijn schepselen verandert Hij niet naar ons goeddunken. Zo staan we voor de vraag: willen we ons geheel door de tijdgeest en onze neigingen laten meesleuren? – Eigenlijk moeten we toegeven dat dat geen blijvende vreugde en vrede brengt. – Of willen we ons op de oude, eeuwig geldende maatstaven van de Bijbel bezinnen? Dan kunnen we een leven onder Gods zegen leiden. Een leven waarop we in geen enkel geval met spijt en berouw hoeven terug te kijken.